

§ 4. Rozporządzenie nie zwalnia podatnika od zgłoszenia obowiązku podatkowego na każdy rok podatkowy objęty zwolnieniem i uiszczenia związanej z tym zgłoszeniem opłaty.

§ 5. 1. Zwolnienie od podatków ma charakter warunkowy i następuje na podstawie decyzji organu finansowego, wydanej na pisemny wniosek podatnika, zgłoszony równocześnie ze złożeniem po raz pierwszy deklaracji o zgłoszeniu obowiązku podatkowego. We wniosku podatnik powinien złożyć oświadczenie, że odpowiada warunkom zwolnienia, określonym w § 2 pkt 1—5. Decyzja powinna być wydana w terminie dwóch tygodni od dnia złożenia wniosku.

2. Za każdy rok podatkowy objęty zwolnieniem organ finansowy dokonuje wymiaru podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych, ustalając podatki w wysokości odpowiadającej opłacie za kartę podatkową, jeżeli rzemieślnik spełnia warunki do opodatkowania w tej formie.

3. Organ finansowy zawiesza pobór ustalonych podatków do czasu upływu trzech lat, licząc od końca okresu objętego zwolnieniem. Jeżeli w ciągu tych trzech lat rzemieślnik nie zaprzestanie na stałe wykonywania rzemiosła, organ finansowy umarza (odpisuje) ustalone podatki.

4. Rzemieślnik w okresie zwolnienia od podatków wolny jest od obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek miesięcznych na podatek obrotowy i dochodowy.

• § 6. 1. Nie stanowi przeszkody do korzystania z przyznanego zwolnienia czasowa przerwa w wykonywaniu rzemiosła, spowodowana sezonowym zatrudnieniem rzemieślnika w uspołecznionym przedsiębiorstwie lub szczególnymi okolicznościami, np. chorobą lub powołaniem na ćwiczenia wojskowe, pod warunkiem że rzemieślnik w terminie siedmiu dni zawiadomi organ finansowy o początku i zakończeniu przerwy w wykonywaniu rzemiosła. Przerwy tej nie odlicza się od okresu przyznanego zwolnienia.

2. Jeżeli rzemieślnik zaprzestanie wykonywania rzemiosła na stałe z przyczyn niezależnych od niego, np. choroby, uniemożliwiającej dalsze prowadzenie zakładu lub nabycia praw emerytalnych, nie traci prawa do zwolnienia od podatków.

§ 7. 1. O utracie warunków do zwolnienia rzemieślnik obowiązany jest zawiadomić pisemnie organ finansowy najpóźniej w terminie siedmiu dni. Jeżeli jednak utrata warunków ma nastąpić na skutek zatrudnienia dodatkowej osoby, obowiązek zawiadomienia powstaje najpóźniej w dniu rozpoczęcia pracy przez tę osobę.

2. Rzemieślnik, który w wymaganym terminie zawiadomił organ finansowy o utracie warunków do zwolnienia, traci prawo do zwolnienia tylko za czas od początku miesiąca, w którym utracił te warunki.

3. Rzemieślnik, który nie dopełnił obowiązku zawiadomienia organu finansowego o utracie warunków do zwolnienia, traci prawo do zwolnienia, poczynając od roku podatkowego, w którym utracił te warunki.

4. Rzemieślnik, który wprowadził organ finansowy w błąd co do spełnienia warunków, od których jest uzależnione zwolnienie od podatków, oraz rzemieślnik, który w okresie objętym zwolnieniem od podatków lub w ciągu trzech lat po tym okresie zaprzestał wykonywania rzemiosła na stałe z przyczyn innych niż określone w § 6 ust. 2, traci prawo do zwolnienia za cały okres działalności gospodarczej.

5. O utracie prawa do zwolnienia od podatków orzeka organ finansowy, uchylając w całości lub części dokonane zawieszenie poboru ustalonych podatków. Obowiązek uiszczenia podatków, co do których poboru zawieszenie zostało uchylone, powstaje z upływem 2 tygodni od dnia doręczenia decyzji organu finansowego.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Finansów: J. Trendota

263

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 grudnia 1970 r.

w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo założonych zakładów produkcji materiałów budowlanych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449 z późniejszymi zmianami) i art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego na okres dwóch lat podatkowych, licząc od roku podatkowego, w którym nastąpiło uruchomienie zakładu, przychody osiągane z nowo założonych w okresie do dnia 31 grudnia 1975 r. prywatnych zakładów produkcji materiałów budowlanych, produkujących wyłącznie następujące materiały pochodzenia mineralnego:

- 1) cegłę paloną lub wapienno-piaskową,
- 2) wyroby betonowe i prefabrykaty, służące za materiały ścienne,

- 3) dachówkę i pustaki,
- 4) wapno palone i hydratyzowane,
- 5) gips palony.

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) — w zależności od miejscowych warunków — mogą na obszarze województwa (miasta) lub jego części przedłużyć okres zwolnienia o jeden rok dla wszystkich lub niektórych rodzajów zakładów produkcji materiałów budowlanych.

§ 2. Zwolnienie przysługuje osobom, które:

- 1) w okresie po dniu 1 stycznia 1965 r. nie prowadziły zakładów produkcji materiałów budowlanych,
- 2) posiadają wymagane uprawnienia do prowadzenia zakładów produkcji materiałów budowlanych i prowadzą zakłady zgodnie z tymi uprawnieniami,
- 3) zatrudniają w zakładach produkujących materiały budowlane wymienione:

- a) w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3 — nie więcej niż cztery osoby,
 b) w § 1 ust. 1 pkt 4 i 5 — nie więcej niż dwie osoby,
 4) produkują cegłę paloną lub wapienno-piaskową w rozmiarach nie przekraczających 500.000 sztuk rocznie.

§ 3. 1. Do liczby osób zatrudnionych nie wlicza się małżonka, a w zakładach rzemieślniczych również uczniów w liczbie nie większej niż dwóch zatrudnionych na podstawie umowy o naukę zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej.

2. Nabycia, dzierżawy albo uzyskania z innego tytułu prawa użytkowania zakładu produkcji materiałów budowlanych czynnego po dniu 1 stycznia 1965 r. nie uważa się za założenie nowego zakładu.

3. Nie stanowi przeszkody do uznania zakładu za nowo założony uprzednie wykonywanie produkcji materiałów budowlanych przez rolnika w warunkach uzasadniających zwolnienie od podatków obrotowego i dochodowego na podstawie przepisów § 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 maja 1965 r. w sprawie ulg podatkowych dla rolników i zespołów wiejskich prowadzących działalność w zakresie pozyskiwania i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 126 i z 1966 r. Nr 7, poz. 44).

§ 4. Rozporządzenie nie zwalnia podatnika od zgłoszenia obowiązku podatkowego na każdy rok podatkowy objęty zwolnieniem i uiszczenia związanej z tym zgłoszeniem opłaty.

§ 5. Zwolnienie od podatków następuje na podstawie decyzji organu finansowego, wydanej na pisemny wniosek podatnika, zgłoszony równocześnie ze złożeniem deklaracji o zgłoszeniu obowiązku podatkowego. We wniosku podatnik powinien złożyć oświadczenie, że odpowiada warunkom zwolnienia określonym w § 2. Decyzja powinna być wydana w terminie dwóch tygodni od dnia złożenia wniosku.

§ 6. 1. O utracie warunków do zwolnienia podatnik obowiązany jest zawiadomić pisemnie organ finansowy najpóźniej w terminie siedmiu dni. Jeżeli jednak utrata warunków ma nastąpić na skutek zatrudnienia dodatkowej osoby, obowiązek zawiadomienia powstaje najpóźniej w dniu rozpoczęcia pracy przez tę osobę.

2. Podatnik, który w wymaganym terminie zawiadomił organ finansowy o utracie warunków do zwolnienia, zostanie opodatkowany tylko za czas od początku miesiąca, w którym utracił te warunki.

3. Podatnik, który nie dopełnił obowiązku zawiadomienia organu finansowego o utracie warunków do zwolnienia, zostanie opodatkowany, poczynając od roku podatkowego, w którym utracił te warunki.

4. Podatnik, który wprowadził organ finansowy w błąd co do spełnienia warunków, od których uzależnione jest zwolnienie od podatków, zostanie opodatkowany za cały okres działalności gospodarczej.

§ 7. 1. Podatnikom prowadzącym zakłady produkujące materiały wymienione w § 1 ust. 1, nie spełniającym tylko warunków określonych w § 2 pkt 3 lub 4, podatek dochodowy od dochodów częściowych, osiąganych z tych zakładów w okresie dwóch lat, licząc od roku podatkowego, w którym nastąpiło uruchomienie zakładu, pobiera się według skali ustalonej w § 56 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 1967 r. w sprawie wykonania dekretów o podatku obrotowym i o podatku dochodowym (Dz. U. z 1968 r. Nr 1, poz. 1 z późniejszymi zmianami).

2. Przepis § 1 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 8. 1. Zwalnia się na okres dwóch lat, poczynając od roku podatkowego, w którym nastąpiło uruchomienie zakładu:

- 1) od podatku od nieruchomości — budynki lub ich części zajęte przez ich właścicieli na zakłady produkcji materiałów budowlanych wymienionych w § 1 ust. 1 nowo założone w okresie do dnia 31 grudnia 1975 r. i odpowiadające warunkom określonym w § 2 pkt 1 i 2,
- 2) od podatku od lokali — lokale zajęte na zakłady wymienione w pkt 1.

2. Przepis § 1 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Finansów: J. Trendota

264

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 grudnia 1970 r.

w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo założonych prywatnych zakładów gastronomicznych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449 z późniejszymi zmianami), art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 z późniejszymi zmianami) oraz art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego na okres trzech lat podatkowych, licząc od roku podatkowego, w którym nastąpiło uruchomienie zakładu, przychody osiągane z nowo założonych prywatnych zakładów gastronomicznych, uruchomionych w okresie do dnia 31 grudnia 1975 r.

§ 2. Zwolnienie przysługuje osobom, które:

- 1) w okresie po dniu 1 lipca 1965 r. nie prowadziły zakładu gastronomicznego,

- 2) posiadają zezwolenie na prowadzenie zakładu gastronomicznego i prowadzą zakład zgodnie z tym zezwoleniem,
- 3) nie prowadzą w zakładzie gastronomicznym sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu,
- 4) zatrudniają w zakładzie gastronomicznym oprócz członków rodziny nie więcej niż trzech, a w miejscowościach turystycznych — nie więcej niż czterech pracowników najemnych, licząc w skali średniej rocznej,
- 5) nie posiadają poza zakładem gastronomicznym innych źródeł przychodów podlegających przepisom o podatku obrotowym; zastrzeżenie to dotyczy również członków rodziny, których dochody podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem tych osób,
- 6) w okresie objętym zwolnieniem od podatków i w ciągu trzech lat po tym okresie nie zaprzestaną prowadzenia zakładu gastronomicznego.

§ 3. 1. Nabycia, dzierżawy albo uzyskania z innego tytułu prawa użytkowania zakładu gastronomicznego czynnego